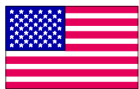

říjen 2006

číslo 3

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA
SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA

Česko – americký klub

The Czech – American Club

Na Poříčí 6, Praha 1, 110 00 Czech Republic
Tel. +420-2-2421 0813, fax: +420-2-2421 5561

BULLETIN

NÁZORY - INFORMACE - DISKUSE - HISTORIE - DOPISY

www.prozakladnu.cz

Jsme studenti vysokých škol a tuto akci jsme se rozhodli uspořádat, protože nám není osud naší země lhostejný. Nestojí za námi žádné politické strany ani hnutí, akci organizujeme jako soukromé osoby a petici financujeme z vlastních prostředků.

Václav Voseček, student VŠE, Praha
Tomáš Čáslavka, student politologie, Mnichov
Daniel Truxa, student práv a archeologie, Plzeň

Text petice

My, níže podepsaní občané České republiky, podporujeme výstavbu protiraketové základny v České republice. Jako svrchovaná a suverénní republika se můžeme, na rozdíl od minulosti, rozhodnout, zda tuto možnost svým spojencům povolíme. Jsme si vědomi nebezpečí, které potenciálně hrozí od radikálně islámských států a od komunistické KLDR. V případě napadení z jejich strany je dobré mít připravený obranný systém, neboť už pouhá jeho existence nás činí méně vydíratelnými a zranitelnými.

Naše země již zakusila, jak obtížné je čelit agresi totalitních států. Proto je důležité zapojit se do společné obrany proti nim a povolit spojencům postavit část společné obrany na našem území.

vzor petice

Jsem pro základnu

Jméno a příjmení

Adresa

Povolání

Podpis

Petici od 16. 8. 06 podepsalo 2710 občanů.

Z OBSAHU:

● ZEMŘEL JOE ROSENTHALL ● SP USA OPĚT NA VLTAVĚ ● ŽOFÍN 2006 ● MEMORANDUM KPV ČR ●

US základna

Dle mého soudu jsme padesát let nesli úporně to, že jsme údajně v Jaltě byli přisouzeni sféře sovětského vlivu a velice jsme záviděli západní Evropě spojenectví s USA. Myslím, že není třeba rozvádět proč. Nyní, kdy jsme konečně i my spojenci USA, s tím máme problémy.

Dobře, lze namítnout, že dnešní svět vypadá jinak a Spojené státy se též jeví jinak (mj. se o to přičiňují jednostranné programy masmédií). Nicméně odhlédneme-li od chyb v detailech, nelze nevidět nezastupitelnost USA jakožto síly udržující v klidu celou řadu zemí, které by jinak s chutí rozjely závody ve zbrojení a značně rozmnožily počet konfliktů na Zemi. Nevidím, kdo jiný by tento úkol zastal lépe než USA, jejichž rezervy a síla jsou jedinečné, neboť kdokoliv se proti nim postaví, skončí jako Hitler, Mussolini, Stalin či Mao.

Ing. Přemysl Urbánek
www.prozakladnu.cz

Historie, přítomnost a budoucnost

V debatách o některých budoucích problémech našeho světa často slýchám od svých vrstevníků odpověď „z toho mě už hlava bolet nebude“. Toto tvrzení je ovšem dosti odvážné vzhledem k prodlužujícímu se věku obyvatel a též vzhledem k rychlosti změn ve světě, které probíhají už často nezávisle na našem současném chování.

Asi žádný z nás nechce, aby naše děti a vnuci obývali svět tak, jak jej popisují katastrofické filmy, jako svět zasažený ledem nebo spálený sluncem či atomovým žářem, jako svět zasažený biologickými či klimatickými zbraněmi, případně srážkou s kosmickým tělesem.

Ke všem těmto možným katastrofám však pokládáme základy už teď a to buď nedostatečnou přípravou technické a vědecké úrovně lidstva nebo nezvládnutím výsledků této úrovně, včetně stále diskutované přípustné míry rozdělení národů a lidí na bohaté a chudé.

Je stále zřetelnější, že měřítkem úspěšnosti jednotlivých národů a států v tomto závodě s časem a mezi sebou je pouze míra pokroku a tempa rozvoje společnosti, která současně zvyšuje životní úroveň. Tempo rozvoje společnosti ve snesitelných klimatických podmínkách je dáno vzděláním, zdravotním stavem a ochotou nebo potřebou lidí efektivně pracovat a současně s tím i mírou svobody nebo nastavením různých omezení pro tyto lidi. Budou-li tato omezení malá nebo žádná, tzn. zavládne-li neomezená svoboda jednotlivce, důsledkem bude anarchie, protože vždy se najdou lidé, kteří půjdou až na hranici možností. Výsledek si lze snadno představit. Druhý extrém, společnost, kde jsou v maximální možné míře omezena práva a svoboda jednotlivce, vede ke ztrátě iniciativy a tempa rozvoje společnosti, což můžeme dokumentovat na vlastním případě.

Nalézt mezi těmito vymezeními správnou cestu je úkolem všech národů a jejich vlád, výsledky těchto snah můžeme sledovat v historii na vzniku a zániku lidských kultur a na jejich vzájemném soupeření o moc a vládu.

Uvažujeme-li v těchto souvislostech o budoucnosti lidstva, je třeba si uvědomit, že dnešní svět je malý a bude stále těžší omezit teritoriálně vznikající a pro celý svět nebezpečné problémy, jako jsou zbraně hromadného ničení, hlad a pandemické nemoci, nemluvě o terorismu.

Přítom řešení se nabízí samo, jde jen o to se na něm dohodnout. Tak jako dospělí lidé rozhodují a přebírají odpovědnost za život nemocných, starých lidí a dětí a v demokracii určují cesty rozvoje společnosti, mohou tatáž pravidla po dohodě platit ve světovém měřítku. Problémem však je skutečnost, že co „dospělý“, to jiný názor na řešení, zatím tedy nezbyvá než doufat v základní lidský pud sebezáchovy a v rozum „dospělých“, protože důsledky za nezdary v různých částech světa poneseme dříve či později všichni.

9. 9. 2006

Holub

Žádost redakce pro autory příspěvku do Bulletinu

**Redakce prosí autory článků
a oznámení, aby pro zjednodušení
a přehlednost zasílali své příspěvky
na adresu:
Bláha Jaroslav
Lužická 7
120 00 Praha 2**

www.prozakladnu.cz

Současná historie proti umístění americké základny dostává profesionály z médií na kluzkou, až ledovou půdu. Vzhledem k tomu, že ač profesionál-ekvilibrista slova, ne každý je krasobruslařský virtuos a tak zde hrozí možnost pádu, který na tento led v této době je až příliš tvrdý a studený. Existuje pro tyto případy jistý druh záchranné brzdy, zvaný průzkum veřejného mínění občanů. Dotyčný autor při použití tohoto prostředku pouze komentuje, reprodukuje a je osvobozen od sdělení svého názoru. Prioritou vedeného průzkumu bývá číslo šest, které vedeno ve dvojčísli až do devítky (60 – 69), zakončeno znamením procent (%) je skoro nenapadnutelné a výsledek není ten známých 90 – 99 % před čtyřiceti lety, který vzbuzoval trpký úsměv, ale objektivní, přijatelný a akceptovatelný výsledek pro toho, kdo příliš nepoužívá logiku, protože by to byla ztráta času. Pokud je toto vyjádření podtrženo autorskou šlehačkou, že průzkum byl veden ze vzorku 600 tázaných reprezentantů, tedy schopných okázalého a důstojného vystupování na veřejnosti (tolik slovník), je udička zaseknuta a nikdo se netáže, jak při odchytu reprezentantů v exteriéru byl dotazující přesvědčen o kvalitách reprezentanta, kterého viděl prvně ve svém životě. Jak je známo z historie i současnosti, reprezentanty vysíláme a nejen my, z odvětví sportu, umění, politiky atd. A jen náhodou připomeneme sport (i když lze pokračovat i z jiné strany), kde tento zastupitel státu vedený pod drobnohledem veřejnosti, ale i odborníky, placenými státem, přes všechny kontroly, je často nakloněn drogám. Slovo reprezentace bychom proto měli

používat velmi skromně a my jím oslovení brát ve všech pádech a variantách jen se značnou rezervou. A to není vyloučen záměr ovlivnit výsledek.

Dnes je uváděno, že 600 oslovených je dostačující počet k serióznímu výzkumu. To prý platí dnes. Před několika lety byl uváděn pořad, zabývající se tímto oborem činnosti (stejně bylo publikováno i v tisku) za účasti poznatků ze zahraničí a citovány vzory z vyspělých zemí, kde byla uváděna jiná čísla a data a kde číslo 600 bylo sice možné, ale na nejspodnější hranici serióznosti. Předpokládaná čísla naopak přesahovala 1000 a to až do 1800 tázaných. Vezmeme-li v úvahu, že se nám dostanou do počtu i účastníci anket z rozhlasu a televize, kteří neví o současné politické a kulturní situaci vůbec nic, a kteřím je jedno, zda žijí v roce 1948 až 1989, kteří neví, kdy skončila druhá světová válka (neznají historii ani současnost 10 let zpátky) a to navzdory tomu, že jsou držiteli maturitní zkoušky. Tyto poznatky lze získat denně zapnutím rozhlasu nebo televize při běžném programu. Nezbyvá než použít svůj vlastní názor a

volit z neovlivněné historie knih. Čísla sdělovaná veřejnosti, že 60 % občanů si nepřeje americké základny, je klamný. Je nutné uvést, že 60 % ze 600 dotázaných je proti a to jistě není 60 % z 11 000 000 občanů ČR.

Pokud s námi sdělíte, že účast Američanů na základně není okupace jako v roce 1968, nezapomeňte, že www.prozakladnu.cz je tu pro vás a pokud tuto cestu zvolíte, dokážete si sami sobě, že z vás nikdo do nového roku nebude dělat blb...!

Bláha

Muslim a svoboda

Život muslima je od narození přesně definován příkazy koránu, striktně určujícími, co smí a co nesmí dělat. Není přípustná žádná diskuse, takže muslim nemůže být nikdy svobodný. Boj muslimů proti demokratickému, západnímu světu, není motivován závisť vyvolanou sociální nerovností a snad ani rozpory náboženskými, ale odporem k svobodě člověka jako jednotlivce. Muslim chce být ovládán šariou a manipulován islámem, jako byl dříve Němec nacist-

mem či Rus bolševismem. Prostě vyhovuje mu autoritativní politický režim a je mu blízká diktatura, ale nikoliv svoboda amerického typu. Je přesvědčen, že svoboda je zlo a stoupence liberalismu je zapotřebí zničit. Jelikož tuto víru v té či oné formě sdílí dvě miliardy obyvatel země, je zřejmá nutnost obrany svobody spojenými silami, na čele se Spojenými státy a Izraelem, spolu se solidární Evropou.

Ing. Přemysl Urbánek

Zemřel Joe Rosenthal (94)

Válečný fotograf z Associated Press a autor nejslavnější válečné fotografie, která se stala symbolem „NÁMOŘNÍ PĚCHOTY SPOJENÝCH STÁTŮ“, je již heslo, které má ve znaku „SEMPER FIDELIS“ (vždy věrný) opět na Iwo Jimě prokázalo svou opodstatněnost a dalo na vědomí světu, že nejen Omaha a 3. Pattonova US ARMY, ale i Okinawa, Guadalcanal a Iwo Jima patří k vítězství Američanů ve 2. světové válce.

Že historie této slavné fotografie z Tichomoří, za kterou autor obdržel Pulitzerovu cenu, má svoji předeheru, možná není dostatečně známo.

23. února 1945 hlídka seržanta Watsona stanula na vrcholu kráteru sopky Suribači, kde zjistila, že Japonci odešli a zanechali zde jen zbraně. Požádala vedení o zajištění vrcholu velení, jehož se ujal poručík M. Schrier se 40 muži a vztyčil na severním okraji kráteru malou vlajku Spojených států. Tento akt vyfotografoval serg. Louis R. Loverly pro časopis námořní pěchoty „Leathernek“. V okamžiku, kdy autor exponoval, se z jeskyně kryté porostem zjevili dva Japonci, z nichž jednoho Američané zabili, ale druhý, postřelený, stačil vrhnout granát, který zabil serg. Loverlyho a který spadl do kráteru. Aparát, který mu vypadl z ruky, byl zničen, ale film jako zázrakem

zůstal zachován a s ním i obraz šesti mužů, kteří za zvuku lodních zvonů celé flotily vztyčují vlajku na Suribači.

Ovšem, zde začíná druhé dějství fotografie.

Podplukovník Jonson chtěl vidět na Suribači velkou vlajku a proto předal tento symbol z výsadkového plavidla poručíku Wellsovi, který se šesti muži měl vlajku vztyčit nad Iwo Jimou. A fotografem byl Joe Rosenthal.

Shodou okolností těchto šest mužů reprezentovalo šest států USA – Arizonu, Kentucky, Pensylvanii, Hampshire, Wisconsin a Texas. Tři z nich později na Iwo Jimě padli. Ministr námořnictva J. H. Forrestal když viděl vlajku nad Iwo Jimou, řekl generál poručíkovi Hollandu Smitovi: „Holande, na vztyčení vlajky nad Suribači bude námořní pěchota vzpomínat příštích 500 let.“

Závěrem lze jen dodat, že tato slavná fotografie se stala předlohou pro gigantické sousoší na národním hřbitově v Arlingtonu (Washington D.C.), kde je každý rok 23. února, kdy v roce 1945 padla Iwo Jima, vzpomínán slavnostní ceremoniál námořní pěchoty za obrovské účasti celé Ameriky.

Bláha

SP USA opět na Vltavě

17. 6. 2006 Vltava opět přivítala členskou základnu SP USA a její hosty.

Počasí vyšlo vstříc, jako vždy, obyčejným lidským požadavkům, že když plavbu, tak slunce. A bylo, i když v uvozovkách, opravdu spíš kalifornské než londýnské s mlhou.

Naše dobrá známá loď „Orca“ byla, i když po dlouhých jednáních, přiklepnuta nám (objednáno jen 50 osob), opět ve vzorném stavu, s ochotou převzít na svoji palubu s kapacitou 100 osob jen přes polovinu zájemců z řad členů SP USA. To, co by se tímto dalo označit znaménkem mínus, mělo na druhé straně svoji výhodu, pokud se týče vlastnosti a pohodlí, což značně přispělo ke spokojenosti a náladě přítomných po dobu cesty. V této slunečné atmosféře byl přijat do řad členů pražské pobočky SP USA též nový člen, občan Spojených států amerických Mr. Donald Winkles.

Spokojenost po dobu plavby byla znepříjemněna na jejím počátku změnou přístaviště, které se ocitlo vlivem přestavby nábřeží na opačné straně řeky pod Strakovou akademií, o čemž nás provozovatel neinformoval a zcela náhodou tuto nepříjemnost zaregistroval pan Ing. Klička, který se v tomto prostoru nacházel den před plavbou a informoval mne, čímž zamezil větší nepříjemností, které by ještě vznikly pro neinformované členy, které jsme nemohli telefonicky upozornit předem, hlavně mimo Prahu. Doufám, že tato nepříjemnost, kterou jsem se snažil

napravit osobně ve funkci informátora na starém přístavišti, bude smazána a tímto vyslovuji všem postiženým svoji omluvu. Jsem přesvědčen, že tato akce bude příslibem pro další ročník setkání členů SP USA na Vltavě a věřím, že pražská pobočka SP USA hl. město bude v roce 2007 v takové situaci, aby tuto akci opakovala a zároveň věřím, že po letošní zdařilé akci, což bylo přítomnými členy akce mnohokrát opakováno, bude těch, kdo budou chtít vidět známé tváře a zúčastnit se debat, kde pulsují názory a nápady, jak tomu bylo 17. 6., tolik, aby přesáhli i kapacitu lodi.

Na shledání v roce 2007 se za pražskou pobočku těší Jaroslav Bláha

Výroční členská schůze členů pobočky „**SP USA Praha hl. město**“ se koná

v úterý 30. ledna 2007
od 17.00 hod. do 19.00 hod.
v prostorách Velvyslanectví USA,
Praha 1, Tržiště 13 /1. patro/.

Výbor pobočky žádá své členy aby této schůzi věnovali svůj čas a věří, že členská základna pobočky Praha nezklame!

Za výbor pobočky Bláha.

Bulletin na internetu mimo okruh členů SP USA

Velmi dobrý ohlas měl Bulletin na stránkách internetu v červenci a srpnu, kdy jsem obdržel pět telefonátů od pěti různých lidí ze všech částí republiky a jeden ze Slovenska, (2x Praha, Benešov, Zlín, Žilina).

Měly stejné téma – články v Bulletinu na internetu s obsahem pojednávajícím o Spojených státech. Naše stránky objevili zcela náhodně a zaujala je objektivita a náš přístup ve věci politiky USA v Evropě. V době, kdy Američané jsou v médiích označováni za agresory, jako velmoc zla, okupanty, prostě nesmysly vyhrabané jakoby z padesátých let, byl jim náš časopis náplastí na ránu, kterou naše média stále otevírají. Jeden z těchto volajících, pan Černochoz z Prahy, nás navštívil Na Poříčí, když jsme s panem Kličkou, Holubem a Dufkem seděli nad stránkami Bulletinu pro příští číslo. Vyjádřil opět dík za náš postoj a že věří, že tento trend bude zachován, což byl i názor ostatních telefonujících, kteří mne ujistili, že Bulletin zůstal jako program na jejich internetu. Pan Černochoz se vrátil z půlroční cesty po Americe, kterou projel sám automobilem a poznal tak, jaká je morálka Američanů, jejich snaha pomoci tomu, kdo je v nesnázích. Po návratu byl přivítán hlasy našich mediálních anket, kde tazatelé srovnávali posádky na základnách, které by zde mohly být v rámci protiraketového deštníku postaveny, se stejnou okupací České republiky jako v roce 1968, kdy zde působila sovětská vojska.

Na stejné téma mluvili o ostatní volající, kteří se tázali, zda lze v jejich městě působení založit pobočku SP USA. Nabídl jsem jim návštěvu Prahy, kde by dostali informace včetně členství v pražské pobočce. Potěšující byl i věk volajících – dva čerství důchodci a tři 30 – 40 – 50 let. Pro nás by to mělo být jistě zadostiučinění, že nejsme jen pa-

sivní slepenec lidí čekající na schůzi spolku, ale že pro ten název něco děláme.

Myslím, že Bulletin na internetu sleduje více veřejnosti, než jsme předpokládali. Proto je třeba oprostít se od opatrovnickví ve svém jednání a přednesu než bylo zvykem, toto přenechme intelektuálním tvůrcům, kteří milují monotónní slovník, třeba Jacquese Chiraca a podobným, včetně médií a levice, která svá rozhodnutí kryjí s psychikou národa, což pro většinu českých občanů je spíš žalovatelný výsměch. Autoři zapomínají, že není únor 1948 ani padesátá léta.

Zprávu o telefonátech sděluji členům SP USA proto, aby zhodnotili klady a zápory v dění společnosti, zda naplňuje obsah názvu a stanov a zda pro ten termín „Přátelství“ něco dělá. To byl obsah telefonátů na naše ohlasy na projev nenávisti vůči Spojeným státům, ozývajícím se z médií. Je jedno, zda je to komentátor rozhlasu, zabalující své levicové názory rouškou objektivity, nebo televizní anketa, kde je přímo v otázce položena odpověď, požadující referendum. Zbývá závěr. Pokud nebude veden objektivní dialog, tedy pro a proti, zůstává pachutí tendence, jak říkají Francouzi, nebo vyjádřeno v češtině: snaha dosáhnout určitého cíle (bez morálních zábran).

Neuplynulo ani dvacet hodin od napsání posledních, shora uvedených řádků a ozvali se dva další čtenáři Bulletinu na internetu a souhlasí s uvedeným obsahem, tentokrát jsou naši sympatizanti z Pelhřimova a Kadaně. Požádali o přijetí do pražské pobočky. Příhlášky odesílám.

Bláha

ŽOFÍN 2006

Na pozvání p. ing. Štastného, 1. místopředsedy konfederace politických vězňů, jsem navštívil 23. června celorepublikové setkání KPV v Praze na Žofíně, jehož tématem bylo „S komunistickou stranou nelze vybudovat trvale demokratický stát“.

I když toto téma není obvyklým obsahem Bulletinu, nelze nereagovat a nezařadit několik vět, které doufám nebudou vykřičníkem obsahu Bulletinu. Na setkání bylo přítomno asi 600 členů KPV z celé republiky, kteří svým věkem přesně zapadli do období 3. odboje. Sál Žofína byl naplněn vězni z různých věznic bývalé Československé republiky, kteří v této době byli majiteli krumpáčů a lopat z jáchymovských dolů, kde svůj nesouhlas s režimem padesátých let odpracovávali na těžbě uranu pro tehdejšího našeho velkého bratra z východu.

Svým ročníkem narození (1931) jsem zde byl zřejmě nejmladší, protože při několika rozhovorech s přítomnými byl nejbližší rok 1929, což ovšem nevymezuje jejich odhodlání a zápal pro boj, který se s nimi přenáší z padesátých let do současnosti.

Byla zde přítomna politická špička státu a přečtena zdravotní zpráva prezidenta republiky, který svoji nepřítomnost omluvil návštěvou v zahraničí. Poslanci a senátoři pronesli zavazující proslovy k přítomným, kteří mají rozhodně největší podíl i na roku 1989, i když právě oni zůstávali v pozadí, protože jak bylo přečteno v projevech, oni se

k heslu „nejsme jako oni“ rozhodně nehlasí, ale svůj aktivní boj vedou od roku 1948 do dneška a nemíní se vzdát. To bylo řečeno předsedkyní KPV paní Kavalírovou v jejím úvodním projevu, kde velice zřetelně prohlásila, že opozice z roku 1968 se snažila jen vyjednávat, ne bojovat, což při skladbě svých členů, většinou bývalých členů KSČ, neměla jinou možnost. Ti zde přítomní v sále bojovali a jsou ochotni v boji pokračovat i dnes.

Za přítomnosti dvou kamer a několika novinářů vzešla pro veřejnost strohá informace, která svým objemem rovnajícím se inzerátu v rubrice oznámení typu „náš drahý se dožívá“ o rozměru 3 x 4 cm, s obsahem komentujícím, že se stalo, bez názoru na událost. Za tímto torzem nezůstala ani televize s 15 až 20 vteřinovým šotem, i když ty kamery tam asistovaly dvě hodiny a měly pětiminutový rozhovor s budoucím předsedou vlády.

Zůstává otázkou, proč finančně náročné zpravodajství je pro veřejnost o ničem. Žádná média dnešní generaci nevysvětlí, že když je veden boj, jsou i oběti, popravky, persekuce, vězení padesátých let, koncentráky. To vše je pro některé novináře prostor pro noticku. Nic víc. A právě proto těchto pár řádek v Bulletinu, za které možná sklídím otazník, že téma je neobvyklé k zaběhnutému obsahu. Nemohu se ale zbavit dojmu, že pokud byla pro boj těchto lidí tématem svoboda a demokracie, tak to má se Spojenými státy co dělat. Stačí jeden citát z mnoha podobných. Miloš

dokončení ze str. 5

Forman: „stále považuji Ameriku za zemi s největší mírou svobody a demokracie“. A jak je známo z historie, až po jednadvacáté století Amerika o tyto ideály bojovala a bojuje. Dovolují si předložit v plném znění i memorandum, které zde vzniklo a bylo i jedním z důvodů setkání na Žofíně, a které se svými požadavky bude předloženo parlamentu. Lze jen věřit, že tento parlament nezapomene, že v letech 1948 až 1967 bylo pronásledováno a odsouzeno z politických důvodů 451 tisíc občanů Československé republiky a že dle archivu Ministerstva spravedlnosti z roku 1968 v letech 1948 až 1968 bylo z politických důvodů popraveno 241 mužů a jedna žena. Zastřeleno na útěku, zavražděno a umláceno při výsleších bylo při výkonu trestu 14 726 mužů, žen a dětí. Parlaменте, vzpomínej, protože jinak mi vyvstává v podvědomí název amerického filmového dokumentu z let 1946, který se u nás promítal v roce 1947 pod názvem „Zač jsme bojovali“. Na konci to-

hoto filmového titulu nebyl otazník, dnes bychom jej tam museli dosadit.

Lze jen dodat, že lidé z KPV jsou dnes ochotni bojovat za ideály svých 18 let, i když celý život byli pronásledováni.

To nelze okomentovat zmíněným komentářem a nebo rádo by předstíraným objektivním perem českého novináře. Slovo „objektivní“ bylo přes 50 let vyškrtáno z novinářského slovníku, stejně jako z právního rozhodování, o čemž svědčí osudy těchto lidí.

Dnes se pod termínem objektivní skrývá nefalšovaný objektivismus, což pro média znamená vyhýbání se vyslovení vlastního názoru na spornou otázku, ale půjdeme-li do historie české povahy, výsledkem bude slušně řečeno zdrženlivost, to znamená počkáme, jak to dopadne a přizpůsobíme se. Lidé z KPV jsou výjimkou.

Bláha

MEMORANDUM

Konfederace politických vězňů ČR

Z celorepublikového setkání, konaného dne 23. června 2006 v Praze na Žofíně, s mottem:

S komunistickou stranou nelze vybudovat trvale demokratický stát.

Politici vězňové komunistického režimu se obracejí na všechny demokraticky smýšlející občany, zejména pak politické představitele demokratických stran, poslance, senátory a mediální pracovníky, aby je podpořili v jejich úsilí o zákaz zločinné komunistické ideologie, postavení komunistické strany mimo zákon a vyslovení plné odpovědnosti této strany za spáchané trestné činy v období její diktátorské a totalitní nadvlády. S tím souvisí povinná náhrada veškeré újmy fyzické, morální i materiální občanům touto stranou poškozeným nebo pozůstalým po občanech, jejichž život byl utracen v rámci naplňování ideologických záměrů komunizmu.

KPV vychází z předpokladu, že tento záměr bude naplňován v rámci legislativního programu parlamentu v uvedeném výčtu návrhů zákona, nebo vládního nařízení.

Výčet:

- zákaz komunistické strany jako zločinecké organizace, zákaz propagace komunistické ideologie jako návodčí formy k páchání zločinů (postavit komunismus na roveň nacizmu, legislativně postupovat stejně jako postupovalo Německo a Rakousko proti nacizmu, neboť neznáme žádný zločin z těch spáchaných nacisty, aby ho neměli na svědomí také komunisté),
- finanční odpovědnost komunistické strany vůči občanům, kteří utrpěli újmu způsobenou rozhodnutími a jednáním komunistického režimu nebo komunistické strany,

- poskytnutí plnohodnotné satisfakce občanům poškozeným komunistickým režimem nebo komunistickou stranou formou obvyklou v EU,
- poskytnutí satisfakce a plnohodnotné narovnání újmy vdovám po občanech popravených z politických důvodů,
- napravení občanských a společenských důsledků otročských prací politických vězňů, využívaných k těžbě uranové rudy ve prospěch zbrojních záměrů SSSR,
- o třetím národním odboji proti komunizmu (vymezení kritérií a občansko-právního postavení), (poznámka: třetí národní odboj proti komunizmu musí získat plnohodnotné společenské a právní postavení odpovídající úrovni druhého odboje proti nacizmu),
- o otročských pracích organizovaných komunistickou diktaturou a komunistickou stranou,
- o mezinárodním muzeu otročských prací komunistických režimů umístěném v areálu „Rudé věži smrti“ na Jáchymovsku (Žďár n. O.),
- o podpoře politických vězňů komunistického režimu v bývalém Československu při ustavování mezinárodního komitétu politických vězňů v rámci EU,
- o nápravě křivd a újmy studentů, kterým z politických důvodů bylo komunistickým režimem znemožněno studium případně dokončení studia,
- právo občana na individuální obranu a ochranu občanských a lidských práv.

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA
SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA
Česko – americký klub
The Czech – American Club

Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, Czech Republic
tel.: 224 210 813

REDAKCE: J. Bláha, SP USA - BULLETIN
mobil: 721 910 475, e-mail: blaha.jaroslav@centrum.cz
Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, CZECH REPUBLIC